

[Landbrugsministeren]

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige om høsttabets størrelse og dets opgørelse, at det ifølge loven er hensigten, at man skal opgøre afgrødetabet på hver enkelt afgrøde, men man må også have en samlet vurdering af, hvordan høsttabets økonomiske virkning har været på bedriften.

Jeg tror, jeg har svaret stort set på de spørgsmål, der er stillet. Jeg vil gerne medvirke til en hurtig behandling af dette lovforslag og er parat til at svare på de tekniske spørgsmål, som kan blive stillet, så vi kan få afklaret den usikkerhed, der muligvis er på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Når landbrugsministeren nu er så venlig at omtale nogle af de ting, jeg fremkom med, vil jeg da sige én ting, og det er, at landbrugsministeren åbenbart totalt har misforstået det parlamentariske system. Hvis man vil have noget vedtaget herinde, er man nødt til at skaffe sig et flertal, og det vil sige, at man er nødt til at komme med nogle forslag, som et flertal er interesseret i. Det kan ikke nytte noget, at man i sin helt vidunderlige stædighed bliver ved med at fastholde nogle ting, som der ikke kan skaffes et flertal for; så får man nemlig ikke vedtaget noget, og derfor kan landbrugsministeren ikke sige, at det ikke er hans skyld. Der er stadig væk noget, der hedder forhandling, også her i folketinget, hvis man vil have noget vedtaget, der kan bruges til noget.

Så vil jeg til sidst stille et enkelt spørgsmål til landbrugsministeren angående selve lovforlaget: synes landbrugsministeren ikke, at vi har lån nok i landbruget i dag? Har vi ikke rigelige lån? Hvorfor lægger man så op til, at vi skal have endnu flere lån? Dette er jo ikke 1976, tørkeåret, hvor gældsprocenten var under 50. Vi er nået frem til 1983, hvor gældsprocenten er betydelig højere, og hvor andre omkostninger også er betydelig højere, så jeg synes ærlig talt, at forslaget alene af den grund ikke er særlig godt.

Stavad (S):

Må jeg sige i forlængelse af det, som hr. Bjørn Poulsen sagde, at når landbrugsministeren siger, at det er et flertal, der har nægtet at vedtage landbrugsministerens love, kan

det, som hr. Bjørn Poulsen antydede, være et udtryk for, at landbrugsministeren ikke ønsker at forhandle og skaffe et flertal – det er den seneste udvikling måske også et udtryk for. Først i det øjeblik det ender på statsministerens bord, kommer der måske lidt skred i det. Ja, det er vel endda en lille smule uklart, hvordan det egentlig forholder sig, men det finder vi vel ud af i løbet af udvalgsarbejdet.

Så er jeg desværre nødt til at sige, at landbrugsministeren omgås sandheden temmelig letsindigt, eller også – det vil jeg foretrække at tro – husker landbrugsministeren forkert, for jeg står her med betænkningen til gælds-saneringsloven, som blev afgivet i december 1982, og hvis jeg ser på, hvem der har stillet ændringsforslag, viser det sig, at det er landbrugsministeren. Socialdemokratiet har ikke stillet et eneste ændringsforslag, men vi har støttet landbrugsministerens ændringsforslag, fordi det var en del af den aftale, der blev indgået. Det er muligt, at der er nogle af de ændringsforslag, ministeren har stillet, som han ikke selv synes har været en særlig god idé, men det er ministerens forslag, og det er vel kun et nyt bevis på, at ministeren har indgået et forlig, hvor han også har måttet tage nogle ting, som han måske ikke brød sig så meget om; men det forpligter altså. Derfor synes jeg, det er lidt billigt, hr. minister, at stå heroppe og sige, at det forhold, at der bliver stillet nogle ændringsforslag af oppositionen, som der er flertal for, ikke kan forpligte en regering. Det er ikke det, der er tilfældet. Der er kun stillet ændringsforslag af landbrugsministeren, og de blev så støttet af de seks partier, som sad nat og dag og forhandlede og indgik et forlig.

Så er der to små spørgsmål, som jeg håber vi allerede her kan få opklaret, men som vi også må fortsætte med i udvalget. Det første er spørgsmålet om de landmænd, som er hårdest ramt, som har været gennem en gælds-sanering, og som har opbrugt beløbet på 700.000 kr. gennem et gældssaneringslån. Hvordan kommer de ind i denne lovgivning? Hvis de, der har det største behov, i forvejen har brugt det maksimale beløb, er de så afskåret fra at opnå høsttabshjælp?

Der er også en anden ting, der kan undre, nemlig at man skyder på, at der vil blive anvendt 1,2 mia kr. af garantirammen på dette forslag, når landbrugsministeren samtidig